

Koulutuskeskus Salpauksen työelämäpodcastin 2. kauden 1. jakson litterointi.

Jakso 1. Millaisia kehittämisen keinoja Kanta- ja Päijät-Hämeen alueen suurin työnantaja käyttää?
Koulutuskeskus Salpaus, podcast.

[musiikkia]

Koulutuskeskus Salpaus. Podcast.

[musiikkia]

Otto Ripatti: Tervetuloa koulutuskeskus Salpauksen työelämä-podcastin pariin. Meillä on toinen kausi menossa ja sen ensimmäinen jakso. Me puhutaan tänään vähän syvemmin työelämäyhteistyöstä, minkälaista on aito työelämäyhteistyö. Minä olen Otto Ripatti ja täällä minun kanssani on keskustelemassa Rehtori Päivi Saarelainen koulutuskeskus Salpauksesta. Tervetuloa.

Päivi Saarelainen: Kiitos.

Otto Ripatti: Sekä meillä on myöskin Sanna Virtainlahti Ssuuskauppa Hämeenmaasta. Henkilöstöjohtaja.

Sanna Virtainlahti: Kyllä.

Otto Ripatti: Kyllä. Mahtavaa. Tervetuloa.

Sanna Virtainlahti: Kiitoksia kutsusta.

Otto Ripatti: Aloitetaan vaikka Päivistä. Haluatko pikkusen avata, että mikä on rehtorin rooli työelämäyhteistyössä?

Päivi Saarelainen: Tuota, sillä tavalla tietysti rehtorin rooli on varmasti tärkeä, että minun tehtäväni on mahdollistaa muiden onnistuminen ja osallistuminen ja toisaalta sitten tietysti omalta osaltani myöskin verkostoitua meidän alueen tärkeiden toimijoiden, kuten esimerkiksi Sannan kanssa. On tärkeää luoda niitä väyliä ja kumppanuuksia, jotta sitten kaikki voivat omissa rooleissaan onnistua niissä verkostoissa. En välttämättä aina pysty tekemään kaikkea taikka onnistu kaikessa niin kuin haluaisin, mutta parhaani pyrin tekemään sen mukaan että Salpaus olisi tämmönen hyvä ja haluttu kumppani.

Otto Ripatti: Rehtori mahdollistaa.

Päivi Saarelainen: Tämä on tavoitteeni.

Otto Ripatti: Kyllä. Mites taas sitten Sanna sun rooli Hämeenmaan näkökulmasta?

Sanna Virtainlahti: Joo, elikkä henkilöstöjohtajan roolissa tosiaan toimin ja Päivi sanoi ihan loistavasti, että on mahdollistajarooli. Jotenkin mä koen, että ihan yhtä lailla mä oon mun omassa työssä se mahdollistaja. Eli meitä on yhteensä 10 hengen porukka meidän HR-osastolla Hämeenmaalla töissä ja paljon tapahtuu erilaista, niin mä yritän sitten varmistaa että kaikki pystyy työnsä mahdollisimman hyvin tekemään. Ja tietenkin kokonaisuudessaan Hämeenmaa, 3000 ihmistä meillä töissä, niin että kaikilla ois hyvä olla töissä.

Otto Ripatti: Mennään vähän tarkemmin vielä tähän työelämäyhteistyöhön Hämeenmaan ja Salpauksen välillä. Mikä sun näkemys Sanna on siitä, minkälaista se yhteistyö on ollut? Missä se konkreettisimmin näkyy sinä

aikana, kun itse olet Hämeenmaan palveluksessa ollut ja mihin suuntaan se sun mielestä on menossa? Tulipas laaja kysymys.

Sanna Virtainlahti: Joo, monta kysymystä putkeen, mutta ei se mitään. Lähetään siitä liikkeelle, eli siis tosi hyvää yhteistyötä meillä on ollut ja ehkä sellanen ensimmäinen vakiintunut juttu, mitä me ollaan nyt tehty tosi pitkään, on tää meidän merkonomiopinnot, meidän oma Hämeenmaan Hämis-ryhmä, joka tasaisin väliajoin siellä pistetään uusi ryhmä pystyyn ja homma toimii todella hyvin. Saadaan meidän omille työntekijöille mahdollisuus rakentaa itselleen sitten merkonomin tutkinto kasaan. Ja sit tosiaan tehdään paljon muutakin yhteistyötä ja itsehän tietenkin omassa roolissa vielä palvelualueen koulutustoimikunnan puheenjohtajana, niin pääsee näkemään vähän toisesta vinkkelistä tätä oppilaitosyhteistyötä ja sitten muutenkin meillä on nyt aika paljon kaikenlaista meneillään, että tuntuu, kun kysyt sitä että miten tää on edennyt tässä matkan varrella, niin viimeinen vuosi on ehkä ollut vielä oikein sellanen hyppy eteenpäin, että ollaan lähdetty tekemään ihan uusia pohdintoja ja uusia avauksia.

Otto Ripatti: Niin, tää vuosihan on ollut hirveen spesiaali ylipäätään, että se varmasti vaatiikin jonkun verran uudenlaista näkökulmaa.

Sanna Virtainlahti: Kyllä, juuri näin.

Päivi Saarelainen: Joo ja jos ajatellaan sitä, että tietysti tää korona on tehnyt tiettyjä, uudenlaisia fiksauksia, mutta varmaan myöskin tämä että meidän yhteistyöhän on, niinkun... Vois sanoa että tiivistynyt ja siihen on tullut enemmän semmosta fokusta ja linjaa. Aikaisempina vuosina, kun mietitään nyt vaikka viimeistä 10 vuotta, niin monta kertaa yhteistyö oli silloinkin hyvää, mut se oli lähinnä tämmöstä työpaikalla tapahtuvan oppimisen järjestämistä ja sitten valmistuvien työllistämistä, mutta tänä päivänähän me tehdään koko ajan läpi vuoden, läpi opiskeluaikojen yhteistyötä sekä teidän olemassaolevien henkilöiden kanssa, että meillä olevien opiskelijoiden kanssa ja jopa opettajien, niin kun osaamisen varmistamisen kanssa, et se on varmasti monimuotoistunut nyt viime aikoina tosi paljon.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin ja pakko lisätä tohon vielä, että yks tietenkin kaikista isoin juttu... Mä puhuin tästä meidän Hämis-ryhmästä, mutta ihan koko alueella, niin meillähän on tosi paljon harjoittelijoita, elikkä koulutussopimuksella oppimassa meillä työpaikalla. Ihan yhteensä satakunta vuodessa käy Salpauksen opiskelijoita meillä harjoitteluissa, eli todella siinä mielessä vahvaa yhteistyötä.

Otto Ripatti: Joo ja mitä tulee osuuskauppaan ja Hämeenmaahan on se, että ihmiset ei ymmärräkään että kuinka monialainen se todellisuudessa on. Osaatko tässä nopeasti luetella, että mitkä kaikki alat siellä saman sateenvarjon alla on?

Sanna Virtainlahti: Joo, elikkä kaupan alahan meillä on isoimpana, elikkä market-toimiala, niin meidän koko henkilöstöstä 60 prosenttia on niissä tehtävissä, elikkä pääosin myyjän tehtäviä. Sitten meiltä löytyy ABC, eli liikennemyymäläpuoli ja mara-toimialaa paljolti myös. Opiskelijoita, harjoittelijoita koulutussopimuksella tulee nimenomaan tänne mara-alan puolelle. Se on nyt ehkä se meidän buustialuekin, mihin me nyt sitten halutaan jatkossa vielä uusia jekkuja ja ideoita, että saatais se homma pyörimään. Sit meiltä löytyy ihan tonne tavarataloa, käyttötavarakauppaa. Terra esimerkiks ja Sokos yksinä brändeinä siellä ja ihan autokaupan puolelle saakka mennään, eli hyvinkin laajaa tekemistä.

Otto Ripatti: Niin, et kohta teillä on lentoyhtiöt olemassa ja...

Sanna Virtainlahti: Se oiskin kiva, et saatais se lentokenttä tänne Lahteen.

Otto Ripatti: Niin, on sitä odotettukin.

Sanna Virtainlahti: Voi olla, että se jää vielä väliin vähäks aikaa, mutta...

Päivi Saarelainen: Mutta tuo teidän laaja skaala on myöskin semmonen, mikä on meille hirvittävän tärkeä, kun ajatellaan sitä, että meillä on niin monen eri alan opiskelijoita. Tästä on joskus ollut puhuttakin, että jos vaikka ajatellaan merkonomia, niin hän voi tietysti sijoittua kaupan puolelle aika helpostikin, mutta sitten täytyy joku tavarasubstanssi opiskella. Ja sitten taas toisinpäin, esimerkiksi mara-puolen ihminen tai vaikka rakennusalan opiskelija saattaa päätyä teille töihin ja sit hän opiskelee lisää teillä sitä kaupan puolen juttua, mutta hänelle on hyvä, kun hän tuntee vaikka sen rakennuspuolen materiaalit ja muut mitä siellä Terrassa myydään. Eli tän tyyppisiä asioita, tai sitten vaikka se autokaupan puoli. Musta on ollut ilahduttavaa huomata se, että niitä opiskelijoiden työssäoppimispaikkoja ja sitten myöhemmin työpaikkoja löytyy melkein alalta kuin alalta. Vaikka leipurit siellä teidän paistopisteissä. Eli se, että puhutaan helposti vaikka vaan kaupanalan toimijoista tai mara-alan toimijoista, niin se skaala, mitä me tehdään yhdessä ja mitä mahdollisuuksia on, niin se on oikeasti hirvittävän paljon suurempi. Toivotaan, että tän podcastin kautta myöskin tulee sitä tietoisuutta, että mitenkä isojen mahdollisuuksien juttu tää on.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin, kyllä ja tossa vähän katselinkin että miten meillä on näitä koulutussopimuksia ollut, niin kaikilla toimialoilla on ollut Salpauksen opiskelijoita meillä, että tosi hieno juttu.

Otto Ripatti: Sitten yks sellanen, mistä on tehty ammatillisen koulutuksen aloilla erilaisia avauksia, on tämmönen hybridikouluttaminen, hybridiosaaminen, eli otetaan kaks tai kolmekin alaa ja siinä aletaan sit kouluttamaan tällasia ikään kuin moniosaajia tiettyihin täsmäpaikkoihin. Esimerkiks nyt sitten osuuskaupalla voisinkin kuvitella, että valtavan monta tällasta, että jos nyt niinkun ihan jo lähi-Prismaan menee ja katsoo siellä, että minkälaisia erilaisia työtehtäviä, kuinka monen eri tutkintonimikkeen alla siellä voi näitä samoja asioita tehdä, niin onks tässä jonkun näkönen ammatillisen koulutuksen tulevaisuus teidän mielestä.

Sanna Virtainlahti: Tää oli ihan mielenkiintoinen ja hyvä nosto, että nyt ollaan esimerkiksi ihan tuoreimpana juuri puhuttu aiheesta mara-toimialalla niin, että kun meillä on hotelli, niin siellä tarvitaan mara-osaamista sinne ravintolapuolelle, mut sitten toisaalta me ollaan juuri otettu siivous omiin käsiin, eli meillä ei oo siinä ulkopuolista toimijaa, niin voisko olla osan aikaa töissä siellä ravintolassa ja osan aikaa vaikka siivoamassa sitten hotellihuoneita ja sillä sais vaikka kokoaikaisen työsuhteen aikaiseksi. Tämmösiä pohdintoja ihan tuoreeltaan tästä aihepiiristä on juuri käyty.

Päivi Saarelainen: Kuulostaa hirvittävän hyvältä ja meiltä löytyy sitten se teoreettinen osaamisen opettaminen teille kumpaankin tuohon ja varmasti jos ajatellaan sitä, että juuri tämä, että saadaan ihmisille kokonaisia työsuhteita, niin voisi olla se yksi porkkana tässä asiassa. Ja samalla, kun tiedän kuinka modernia toimintaa teillä on, niin olisi hirvittävän hyvä mahdollisuus erityisesti nuorten silmissä nostaa tätä puhdistuspuolen ammatin imagoa, koska monella on vähän vääriä käsityksiä siitä ja ne käsitykset eivät korjaudu, jos ei koskaan uskaltaudu siihen. Tämmönen kombinaatio voisi olla se, että pääsis kokeilemaan sitä toistakin ja huomais että hei, täähän on tosi hyvä juttu.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin ja just, että siinä olis vähän niin kun porkkanaa siinä, että voisi saada sen kokoaikaisen työsuhteen.

Päivi Saarelainen: Kyllä.

Otto Ripatti: Ja nyt, kun tämänkin podcastin otsikko oli aito työelämäyhteistyö, niin ehkä me ollaan nyt jotenkin sen asian äärellä aika selvästi tässä.

Sanna Virtainlahti: Kyllä.

Otto Ripatti: Me nimenomaan kehitetään sitä yhteistyötä siihen suuntaan, mitä se työelämä tarvitsee, mikä tarkoittaa tietysti sitä, että rekrytointi mahdollistuu ja sitä kautta myöskin saadaan struktuuria myöskin koulutukseen. Pystytään kouluttamaan niitä asioita, mitä se työelämä tarvitsee, erityisesti... Tietysti kaikilla muillakin koulutusaloilla, mutta erityisesti ammatillisessa koulutuksessa, niin se nyt on ammatillisen koulutuksen elinehto, että me kuunnellaan.

Päivi Saarelainen: Kyllä ja tää on sillä tavalla tärkeää, että kun mietitään ammatillisen koulutuksen yhtä perustehtävää, on se osaavan työvoiman varmistaminen alueella. Sitten toisaalta samaan aikaan meillä on tosi kova pula lähes kaikilla aloilla tekijöistä ja kuitenkin sekä nuorilla että aikuisilla on vapaa hakeutumisoikeus, eli he voivat hakeutua itseään kiinnostaville aloille tietyissä rajoissa. Aikuiset, nuoret, erittäinkin vapaasti. Silloin me ollaan todettu Sannan kanssakin se, että kukaan ei pysty tekemään tätä yksin, vaan meidän täytyy rakentaa tämä onnistuminen, veto- ja pitovoima yhdessä. Työpaikkojen imago, oppilaitosten imago ja se sisällöntuottaminen ja sitten se opiskelijoiden, nuorten tai aikuisten kiinnostus. Ja myöskin se, että mitä nyt tänä päivänä paljon puhutaan ja meidän... Me ollaan siinä kyllä mukana, mutta varmasti meillä on paljon siinä vielä tehtävää, niin on se, että aina ei tarvitse tehdä koko tutkintoa. Voisi tehdä vaan sen osan, varsinkin jos on kysymys aikuisesta, jolla on jo perustutkinto, niin sen osan mitä tarvitsee, millä työllistyy, mitä se työpaikka tarvitsee sitä uudistavaa osaamista, eli nopeutettais pikkusen sitä kiertoa.

Sanna Virtainlahti: Kyllä ja pakko jatkaa tosta sun puheenvuorosta, että nimenomaan tätä tulevaisuuteenkatsovaa yhteistyötä, niin meillähän on nyt hieno aloitus, kun me ollaan lähdetty miettimään, kun mara-toimiala nyt vähän on kokenut tän kolauksen tässä korona-aikana ja ehkä henkilöt, nuoret ja vanhemmatkin tänä päivänä ei nää tätä mahdollisena, tai pelottaa että mitäs sit jos mä jään lomautetuks tai muuten, niin mitä me voidaan yhdessä tehdä, että kiinnostavuus tälle alalle olis suurempaa. Ja nythän me ollaan mietitty sitä, että lähettäis jalkautumaan ihan tuonne yläkouluihin saakka. Eli silloin, kun nuoret vielä sen ikäisenä miettii, aika monellakin on auki vielä ne ajatukset, että mitä mä tulevaisuudessa tekisin, niin lähetään esittelemään yhdessä että hei, kun sä tuut Salpaukseen opiskelemaan tätä alaa, niin sit meillä on sulle se koulutus sopimuksella harjoittelupaikka. Jos se rupee sua tosissaan kiinnostamaan ja haluat meille jäädä, niin sit tuutkin meille oppisopimuksella jatkamaan niitä opintoja loppuun saakka, palkka juoksee ja saadaan oikeesti lisättyä kiinnostusta ja työntekijöitä tälle alalle. Mun mielestä tää on tosi iso juttu nyt, mitä tässä ollaan suunnittelemassa, että lähdetään isommassa mittaluokassa tekemään. Jalkaudutaan - ja nuoret edellä.

Otto Ripatti: Nyt kun mainitsit, niin tuli omasta henkilöhistoriasta mieleen, että menin joskus yläkoulun TET-harjoittelussa ravintolaan ja sit päädyin useammaks vuodeks töihin ravintolaan. Toki koulut kävin ensin, mutta joka tapauksessa se jonkun semmosen kipinän jätti sinne, et siellä oli kivaa ja se oli kiva, dynaaminen ala, missä oli hektistä menoa ja aika kulu nopeesti ja tunsit tehneensä töitä päivän jälkeen, hyvässä mielessä, et tuntu, niin kun tiedätte, että kun erityisesti fyysisen työn työpäivän jälkeen tuntuu jaloissa kivalta, niin jotenkin se jäi kutkuttamaan, että oispa mukava lähteä tätä tekemään vähän enemmän.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin.

Päivi Saarelainen: Mutta tuo mitä Sanna sano, on äärettömän tärkeää, että nuoriin pitää vaikuttaa aikaisemmin kuin on tähän asti tehty ja sitä pitää tehdä yhdessä, koska jotenkin mä uskon siihen ja myöskin se näyttää siltä, et paras markkinoija on se nimenomaan se työelämän edustaja. Oppilaitoksen opo tai opettaja on vähän eri roolissa siinä kun se, että kuinka möisin itseni sinulle töihin. On vähän eri juttu. Se, että vaikuttaminen pitää aloittaa viimeistään kasiluokalta. Ysiluokalla ollaan jo vähän myöhässä, koska kun syksyllä tullaan ysille, niin vuodenvaihteen jälkeen tehdään yhteisvalinnat, niin ne mietinnät on oikeestaan tehty. Et tää

on hirvittävän tärkeä asia ja uskon että tälle saadaan paljon hyvää kiinnostusta ja näkyvyyttä. Peruskoulut varmaan ottaa meidät mielellään vastaan. Ja sitten tuo, että saadaan sitä ymmärrystä siitä alasta ja mielikuvasta, niin toinen, mitä täytyy miettiä jossakin vaiheessa, että jonkinlaista vaikka somekampanjaa myöskin vanhemmille. Tästä on joku vuosi sitten, kun oli semmoinen tutkimus tehty, että varsinkin pojat, jos ei ne tiedä, minne ne hakee, niin silloin pitää pyrkiä vaikuttamaan äitiin. Että tää on niin kun ihan sellasia, että näitä meidän kannattaa hyödyntää tässä, kun mietitään, että millä tavalla markkinoidaan. Tuo mihin Sanna viittaa, tuohon oppisopimukseen ja koulutusoppimukseen, niin mara-alahan on siitä aivan loistava, että aika nopeasti voi päästä esimerkiksi kesätöihin. Saa jo vähän palkkaakin muutamalta kuukaudelta ja samaan aikaan ne työkuukaudet voidaan lukea opintoihin. Et siinä on niin kun monta semmosta onnistumisen mahdollisuutta sillä opiskelijalla, sitten työpaikalla ja meillä oppilaitoksella. Musta tässä on meillä kaikilla hyvin vahva, yhteinen intressi.

Sanna Virtainlahti: Kyllä, juuri näin et tosi innolla lähdetään kyllä tätä tekemään ja tää oli nyt mahtavaa, että nyt kun me ollaan mietitty sitä yläkouluikäistä, niin seuraava fokus on sitten äiti.

Päivi Saarelainen: Kyllä.

Otto Ripatti: Kyllä.

Sanna Virtainlahti: Miten me kohdataan nyt sitten ne äidit? Nuorillehan nyt on ajatuksissa, että nimenomaan he pääsee ottamaan vähän tasia alaan, että meidän kokki voi tulla vaikka teidän keittiöön näyttämään, että mitäs siellä oikeasti tehdään siellä työpäivän aikana ja sit yhdessä tehdään ja siitä toivottavasti se kipinä syntyy sitten siihen tulevaisuuteen.

Päivi Saarelainen: Kyllä.

Sanna Virtainlahti: Ja samalla myös kertoa niitä mahdollisuuksia. Nythän tässä ei oo ollenkaan kyse siitä, että sä tuut siihen yhteen paikkaan ja yhteen tehtävään ja oot siinä koko loppuikä, vaan nimenomaan se, että meilläkin niin kun Hämeenmaana mielettömät mahdollisuudet päästä etenemään ja jos oot noheva ja hyvällä asenteella ja valmis oppimaan, niin sä voit nopeestikin päästä ihan sinne esihenkilötehtäviin saakka. Sen kaiken näyttäminen auki, että sulla on niin kun vähän maailma avoinna kun sä tartut siitä ensimmäisestä langanpästä kiinni.

Päivi Saarelainen: Kyllä.

Otto Ripatti: Nyt kun me ollaan tästä mara-alasta puhuttu ja siitä, että se on tietenkin tässä korona-ajassa lievän kolauksen kokenut, mutta tässä on toisaalta tullut mun mielestä kaks tärkeää pointtia tässä keskustelussa, että miten sitä voidaan edistää. Toisaalta jaetaan tietoa aidosti, lähestytään potentiaalisia ihmisiä, jotka sinne mara-aloille voisi tulevaisuudessa työllistyä, mut sitten myöskin tuoda esiin tätä ammatillisen koulutuksen joustavuutta, mistä mekin ollaan nyt monessa kohtaa tässä puhuttu, et me pystytään hirveen tarkasti räätälöimään, ei pelkästään sen opiskelijan näkökulmasta, mut sit myöskin sen työnantajan näkökulmasta siinä vaiheessa, kun me näitä sopimuksia tehdään. Tää on ehkä sellanen, että sille pitäis nyt löytää joku oikein kovaääninen äänitorvi, että kaikki tämän ymmärtäisivät.

Päivi Saarelainen: Joo, toi on ihan totta ja jos ajatellaan ammatillista koulutusta tänä päivänä, niin meillä on nämä perustutkinnot ja ammatti- ja erikoisammattitutkinnot ja tänä päivänä meidän erikoisammattitutkinnoista opiskelijat ovat melkein kaikki työelämässä ihan korkean tason tehtävissä, elikkä just tämä ketju, mitä kaikkea voi tehdä sen lisäksi, että voi tehdä vaikka vaan niitä palasia, mitä tarvitsee. Ja sen lisäksi teillä on vielä ihan omaakin koulutusjärjestelmää, mikä on myöskin semmoinen asia, mikä

kannattaa tuoda esiin siinä vaiheessa, kun opiskelijoita rekrytoidaan, että ne mahdollisuudet on liki rajattomat, kun niihin tarttuu.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin ja se on se juttu mitä nyt haetaankin, että näytetään auki tätä työelämää ja näitä mahdollisuuksia ja sen kautta saadaan sytytettyä sitä kipinää.

Otto Ripatti: Tää oli tärkeä pointti, minkä Päivi nostit tossa. Osuuskauppahan itse kouluttaa tosi paljon.

Sanna Virtainlahti: Kyllä.

Otto Ripatti: Ja niin kun ehkä tähän vähän provosoiva kysymys, että mihin te sitten tarvitsette oppilaitoksia?

Sanna Virtainlahti: Kyllä me tarvitaan oppilaitoksia. Tästä on itse asiassa nyt tosi paljon keskusteltu, kun on mietitty tätä oppisopimusmallia, että miten me lähetään... Me puhutaan Hämeenmaan polusta, eli Salpauksen kanssa tämä polku niin, että Salpaus opettaa ne perusteet, et me ei pystytä vaikka ravintolassa alkaa ihan alusta asti kaikkia perusteita käymään läpi, niin ensin Salpauksen perusopintoja, sit meille vähän harjoittelemaan koulutusopimuksella. Sit kun ne taidot siinä kehittyy ja pystyy hyppäämään vähän vaativimpiin tehtäviin, niin sit lähetään sillä oppisopimuksella jatkamaan siitä eteenpäin. Eli tosi tärkeätä, että saadaan teidän kanssa tehdä. Ei poista sitä ollenkaan. Me sit laitetaan vähän niin kun mausteita siihen päälle näillä meidän omilla koulutuksilla.

Päivi Saarelainen: Joo, toi on tosi tärkeää ymmärtää se, että kaikkea tarvitaan. Ja myöskin sitten se, että jos miettii vaikka nyt Hämeenmaan ja S-ryhmän omia koulutuksia, niin me nähdään se sillä tavalla, että siitä ei olla ollenkaan mustasukkaisia, koska se on nimenomaan just aikuisille ja työpaikassa oleville ja me nähdään se myöskin niin, että sehän on teidän oiva porkkana sitouttaa sitä väkeä teille, eli silloin sitä uutta osaamista pystyy tekemään joko oppisopimuksella teillä meidän kautta, tai teidän omien koulutusten kautta. Ja se sellanen näky siitä, että voi kehittyä siinä omassa työssään, siinä vaiheessa, kun elämä sen sallii ja omat osaamiset sallii. Ja toisaalta myöskin tiedän monta upeaa kasvutarinaa siitä, kun teillä voi vaihtaa myöskin vähän sitä lähialaa. Et jos jossakin vaiheessa ravintola-ala on se oma, sit tulee elämäntilanne semmoseks, että pitäiskin päästä vaikka päivätöihin tai näin pois päin, niin sitä liikkumavaraa, et aina ei tarvitse vaihtaa kokonaan firmaa, niin sekin on arvo ihan kaikkialla, kaiken kaikkiaan, mut sit jos ajatellaan tämmöstä sisä-Suomea kuin Päijät-Häme on, niin kuitenkin työmarkkinat on tietyllä tavalla rajalliset. Hyvistä työntekijöistä kannattaa pitää kiinni ja myöskin hyvistä työpaikoista kannattaa pitää kiinni.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin ja tätähän tehdään. Jonkun verrankin tulee vaihtajia ja nyt esimerkiks tässä korona-aikana tuli vielä enemmän, et päästiin sitten kattomaan, että mitäs se työ onkaan siellä marketin puolella, niin lähettiinkin sille tielle sitten ja sehän on toisaalta hieno juttu meidän näkökulmasta, et just niin kun sanoit, että ne hyvät tyypit saadaan pidettyä meillä ja mahdollisuuksia on paljon.

Otto Ripatti: Ja tietyllä tavalla sitä hybridiosaamista ehkä syntyy kuin itsestään, tällä tavalla.

Sanna Virtainlahti: Juuri näin.

Otto Ripatti: Tässähän me ollaan keskusteltu vaikka kuinka pitkään ja tärkeistä asioista, mutta jossain vaiheessa on pakko laittaa nippuun. Oikein paljon kiitoksia, Päivi Saarelainen ja Sanna Virtainlahti, osuuskauppa Hämeenmaasta. Jatketaan uusien keskustelijoiden merkeissä tulevissa podcasteissa.

Päivi Saarelainen: Kiitos.

Sanna Virtainlahti: Oikein paljon kiitoksia.

[musiikkia]

Salpaus. Ole hyvä.

Äänite päättyy.